

то той състои изъ *вжгленъ* (*вжглеродъ*) и *кислородъ*, кои сж съединени химически.

Може бы читатели тѣ съмнително ще поклатятъ главж и ще попитжтъ: ами кѣкво нѣщо е химическо то съединение? На вѣрно това е, нѣщо, необикновенно вещество, кое то владѣе такава чудна сила, що то може изъ черенъ, мокъръ вжгленъ и свѣтливъ-прозраченъ газъ, какъвъ то е кислородъ тѣ, да образува ново, въздухообразно вещество, кое то никакъ не зацапва.

Сичко това, ний ще го обяснимъ ис' послѣ по-дробно, дѣто му е място то; а сега нека ся заемемъ съ новы опыты.

Нека земемъ пакъ боца та, коя е пълна съ кислородъ. Като окачимъ на тель та, на мѣсто вжгленъ, пара (чифтъ) фитилы натриты съ сярж, да гы запалимъ, и, безъ да гы огасваме, да гы пуснимъ въ боцж тж, — и ний из'ново ще видимъ, че сяржта ще пламне и ще гори отъ чуденъ-синъ пламъкъ. Кога то фитилы тѣ престанжтъ да горжтъ, то боца та нѣма да има вече кислородъ, защо то нито вжгленъ тѣ, нито сярж тж нѣма да пламвжтъ вече кога то гы пускаме въ боцж тж, часть отъ сярж тж, какъ то е лесно да ся забелѣжи, — исчезналж; тя, какъ то и при първый опытъ, ся съединила съ кислородъ тѣ и образувала ново газо-образно вещество, кое то ся отличава съ остра воня, коя ны напомнимъ воня та отъ купоросно масло или, нека ся изразимъ химически, отъ сярна кислотж. Наистена, това вещество твърдѣ прилича на неж — това е тжй нарѣчена та *сврниета кислота*, отъ коя то, — какъ то ще видимъ по късно — може лесно да ся приготви съща сярна кислота. Въ този случай, какъ то и при първый опытъ, ний виждаме, че отъ твърдо то тѣло, сярж та, и въздухообразно то вещество — кислородъ тѣ, при посредство то на химическо то съединение,